

по всички спорове отъ международенъ характеръ, които страните | *différends d'un caractère international que les Parties lui soumettront.*

Съдии и тѣхните замѣстници се избиратъ по следния начинъ. Три месеци преди самия изборъ членовете на Обществото, разпределени въ национални групи, по покана на Главния Секретарь, представятъ най-много по четири лица съ особено голѣми заслуги въ областта на международното право. За да може избора на лица да бѫде най-сполучливъ, държавите взематъ мнението на висшите сѫдебни учреждения, на юридическия факултет, националните и международни академии на юридическите науки. Всѣка национална група може да представи най-много по четири лица, отъ които най-много двама отъ собствената националност. Листите на тия лица се подреждатъ отъ Главния Секретарь по азбученъ редъ и отъ тѣхъ Събранието и Съветъ избиратъ съдии и тѣхните замѣстници. За да бѫде избрано едно лице за членъ въ Международния Съдъ, трѣбва да бѫде не само компетентно въ областта на международното право, но и да „представлява най-добре великия форми на цивилизацията и главните юридически системи на цѣлия свѣтъ“.

Изборът става съ абсолютно большинство въ Събранието и въ Съвета. Въ случай, че при първото гласуване една листа не получи абсолютно большинство, избора за отдѣлните лица се повтаря до тогава, докато се получи пълно единодушие за всички членове.

Изборът на членове за Международния Съдъ е нагоденъ така, че въ него да влѣзатъ най-компетентни лица. Но, благодарение на това, че личниятъ съставъ е малоброенъ, великиятъ държави винаги могатъ да си запазятъ най-голѣмо влияние.

Мандатът на единъ съдия трае 9 години съ право на преизбиране. Следъ изтичането на тоя срокъ, ако не бѫде преизбранъ, той, все пакъ остава членъ на Съда до тогава, докато завърши започнатъ отъ него работи.

Членоветъ на Съда, за да могатъ да бѫдатъ абсолютно безпристрастни въ правораздаването, не могатъ да заематъ никакви политически или административни служби; не могатъ да бѫдатъ нито агенти, нито съветници, нито адвокати въ международните работи.

Членоветъ на Съда се ползуватъ съ правото на дипломатически имунитетъ; при първото встъпване въ длъжност тѣ даватъ съответна клетва за безпристрастна и съвестна работа.

Избраниятъ съставъ избира свои председатели и подпредседатели, които иматъ тригодишенъ мандатъ и се ползватъ също съ правото на преизбиране.

Споредъ нуждата съставътъ на Съда може да бѫде измѣняванъ. Такива сѫ случаи: А. — съ Международната защита на труда. Съдътъ опредѣля за разрешението на въпросите изъ тая областъ единъ петочлененъ съставъ, като се внимава да бѫдатъ представени различните юридически системи. Този съставъ обсѫжда всички постъпващи заявления отъ заинтересуваните страни. Ако заинтересуваните държави не направятъ възражение, въ състава на Съда, могатъ да участватъ всички членове отъ нормалния съставъ. Въ всѣ случаи, обаче, като *сопомагателни членове* влизатъ и четири специалисти, съ мандатъ за три години, по защитата на труда (ассесори). Въ случай, че въ състава на Съда и ассесорите влизатъ нѣкогай членъ представител на заинтересувана държава, той бива замѣстванъ отъ представител на незаинтересувана страна. Б. — По сѫщия начинъ се опредѣля и състава на Съда по разрешение споровете относно ползуването отъ пристанищата, транзита и въобще съобщенията. В. — Когато една заинтересувана държава нѣма свой представител, такъвътъ се избира изъ средата на замѣстниците, или ако и между тѣхъ нѣма — изъ средата на набелезаните въ общата листа лица.

Така, П. М. Съдъ, въпреки всички опити на великите държави да го поставятъ подъ най-близко свое влияние, запазва самостоятелностъ, разбира се, въ рамките на компетенцията, който му даватъ Съвета и Събранието на Обществото.

Съдътъ самъ си назначава своите административни и финансови чиновници, които сѫ отговорни за своите дѣла предъ него. Средствата за издръжка на Съда се взематъ отъ приходите на О. на Н., като за целта се изработва отдѣленъ бюджетъ, който се гласува отъ Събранието на Обществото. Бюджетътъ на съда е трети по редъ по голѣмина — най-голѣмъ е на Секретариата, вториятъ — на М. О. на Труда и третиятъ — на П. М. Съдъ.